

Повторювані та відносно стійкі сполучення соціальних та індивідуальних рис являють собою підґрунтя для типологізації особистості. Перевага індивідуальних рис є базою для авторитарних, толерантних та конформістських типів особистості. У разі переваги соціального над індивідуальним формується демократичний тип особистості. Важливим є зв'язок типів особистості з їхнім місцем в тих чи інших соціальних групах, а також зі статусом самих груп.

Біля витоків теорії психологічних типів стояв К.Юнг, засновник одного з напрямків психоаналізу – аналітичної психології. Ідеї К.Юнга про психологічні типи лежать в основі нової галузі знань про людину – соціоніці. Соціоніка вивчає інваріантні (стійкі) типи мислення, поведінки людей, колективів, спільнот різного рівня, інтертипні відносини як між окремими особистостями, так і колективами, спільнотами людей, які також можуть бути описані структурою того чи іншого соціотипу. У своїй основі соціоніка спирається на 8-елементну модель особистості. Ця модель є аналогом людської психіки в інформаційному аспекті взаємодії людини з навколишньою природою і соціальним середовищем. Згідно такого підходу існує 4 шкали оцінки особистості. Кожну конкретну людину можна віднести до того чи іншого полюсу шкали.

Проаналізовані нами сучасні наукові дослідження теорій і моделей соціалізації вказують на високу ефективність розвиваючої концепції соціалізації людини. В науковій літературі склалися різні точки зору на сутність цього поняття. Однак, уся сукупність цих точок зору зводиться до двох підходів – широкого, більш узагальненого розуміння, та вузького – специфічного. Ми розуміємо соціальну адаптацію як процес освоєння та засвоєння індивідом суспільних відносин, норм поведінки та системи цінностей, що існують у даному суспільстві.

Ми прийшли до розуміння соціальної адаптації як зумовленої змінами соціальної реальності специфічної адаптивної діяльності людини, пов'язаної з оптимізацією, у відповідь на ці зміни, взаємодії індивіда з навколишнім соціальним середовищем. Структура адаптивної діяльності при цьому передбачає оцінювання характеру та значущості змін, а також виконувани на цій основі потрібні корекції поведінки особистості та перетворення навколишнього середовища.

Досить ефективними у вихованні є концепції відносно нових напрямків у психологічній науці – нейро-лінгвістичного програмування та «людської інженерії». Їх ідеї дозволяють сапанівцям уникнути небажаних маніпуляцій свідомістю з боку «злочинців-інтелектуалів», у критичні моменти вчасно оволодіти собою і ситуацією в цілому, правильно зрозуміти сутність і зміст сучасних злочинних технік.

Керівництво клубу сьогодні продовжує пошук особистісно зорієнтованих технологій виховання, працює над впровадженням інших концепцій «власного особистісного самоперетворення».

Заросило Володимир Олексійович

*начальник кафедри адміністративного права
та організації адміністративної діяльності
Академії управління МВС,
кандидат юридичних наук, доцент*

Взаємодія підрозділів цивільної поліції організації об'єднаних націй з іншими організаціями в місіях ООН з метою виявлення порушень прав людини

В міжнародних миротворчих місіях Організації Об'єднаних Націй, які проводяться останні роки різко зросла роль підрозділів цивільної поліції Організації Об'єднаних Націй. І тому, наприклад, в 2004 році Україна вже займала шосте місце у світі по кількості працівників органів внутрішніх справ України направлених до міжнародних миротворчих місій.

Такі зміни перш за все відбулися тому, що змінився характер сучасних конфліктів. Адже більшість їх, особливо в кінці ХХ сторіччя стали внутрішньодержавними, а не міждержавними. Тому зменшилася роль військових, які завжди активно працювали під час конфліктів. Військові свої завдання виконували, але подальший розвиток пост конфліктних держав, охорона порядку та встановлення демократичного режиму військовими не забезпечувалося. Для цього почали використовуватися підрозділи цивільної поліції Організації Об'єднаних Націй, прокурорські працівники, судді, працівники митних органів, пожежники, працівники пенітенціарних установ тощо.

Особлива роль відводилася підрозділам цивільної поліції Організації Об'єднаних Націй. Такі підрозділи працювали безпосередньо серед населення, мали контакти з громадськими та іншими організаціями, які створювалися жителями пост конфліктних країн та іншими міжнародними організаціями, особливо недержавними, які надавали допомогу в демократизації суспільства.

Проте крім допомоги у демократизації суспільства такі міжнародні організації надавали й іншу допомогу. Однією з головних міжнародних організацій, яка працювала й активно працює зараз у зонах конфлікт є Міжнародний Комітет Червоного Хреста.

Представники зазначеної організації завжди намагаються надати допомогу постраждалим у конфліктах, розповсюджують гуманітарну допомогу, відшуковують зниклих безвісті осіб, проводять заходи по об'єднанню сімей та т. ін. Їхня робота досить часто переплітається з роботою представників цивільної поліції Організації Об'єднаних Націй. Останні виявляють порушення прав людини у конфліктних країн з боку владних структур та застосовують заходів з метою їх припинення та притягнення до відповідальності винних.

Інформація якою володіють представники Міжнародного Комітету Червоного Хреста завжди уважно аналізується поліцейськими формуваннями. Адже те, що можуть взяти особи, які є цивільними не завжди може стати відомим поліцейським. Тому в міжнародних миротворчих місіях поліцейські активно співпрацюють з представниками МКЧХ та допомагають їм у розповсюдженні гуманітарної допомоги, охороняють їх та супроводжують під час візитів до тюрем, виправних та слідчих закладів.

Ведеться активна співпраця поліцейських з представниками міжнародної організації «Лікарі без кордонів» (Medici Sans frontières). Зазначена організація досить активно працює у наданні медичної допомоги населенню, яке постраждало від конфліктів та відновленні інфраструктури медичного обслуговування у після конфліктний період.

Цивільні поліцейські ООН завжди спілкуються з представниками цієї організації, надають їм допомогу і отримують певну інформацію про порушення прав людини з боку місцевої поліції та інших державних органів. У окремих місіях, наприклад, у Боснії та Герцеговині, було введено обов'язкове інформування всіх міжнародних організацій про стан справ у всіх галузях та сферах громадського життя.

Активна співпраця проводиться і з представниками недержавних організацій, які працюють у міжнародних миротворчих місіях з метою відновлення цивільної інфраструктури, побудови шкіл, дошкільних закладів, відновлення роботи водопостачання, енергопостачання та інших напрямів.

Обмін інформацією допомагає встановлювати факти порушень прав людини і відповідно реагувати на них.

Цивільні поліцейські при виявленні різних фактів порушення прав людини готують так званий рапорт, який не підлягає оскарженню. Під дію цього рапорту підпадають частіше за все представники місцевої поліції, судів та інших правоохоронних органів. Зазначений рапорт є підставою для негайного звільнення осіб, які в ньому вказуються і проведення розслідування. При цьому інформація про виявлені порушення прав людини направляється до Центральної штаб-квартири цивільної поліції Організації Об'єднаних Націй.

Взаємодія поліцейських формувань з іншими міжнародними організаціями відбувається в основному на добровільних засадах, адже врегулювати ці питання нормативними документами неможливо. Кожна організація має свої нормативні документи, підпорядковується своїм керівникам і розробити єдиний документ практично неможливо.

В цілому в питаннях взаємодії поліції з іншими організаціями в місіях також існують проблеми, але в більшості випадків вони вирішуються шляхом переговорів. Є фактор, який допомагає у вирішенні проблем взаємодії – всі організації і підрозділи цивільної поліції Організації Об'єднаних Націй, і МКЧХ і інші мають єдину мету: відновлення порядку і нормального існування людей в країні після конфлікту.